ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΧΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΟΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ἡ φωλεὰ τῶν κινηματιῶν

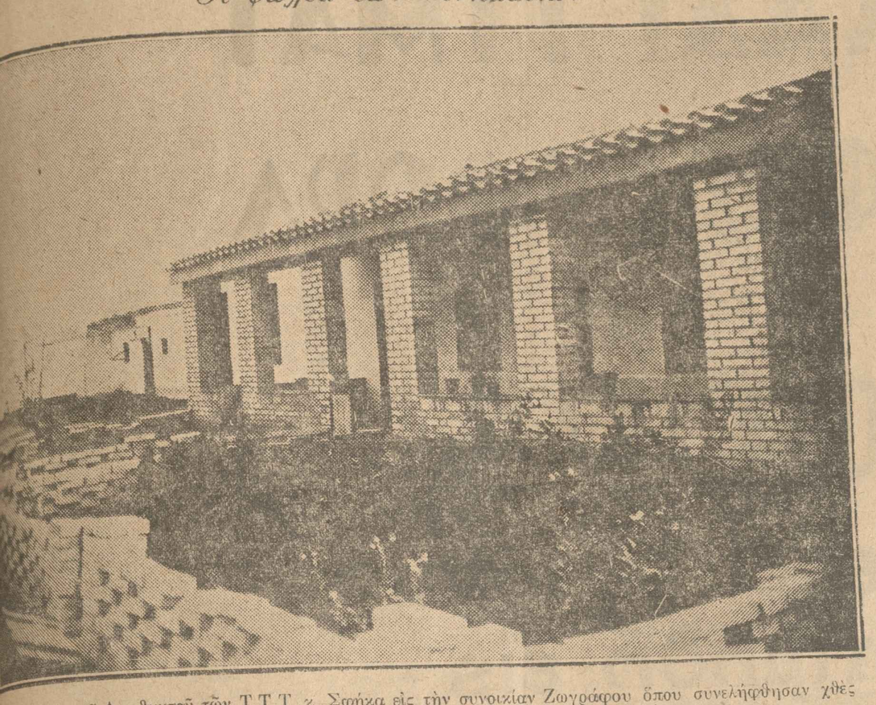

Ἡ οἰκία τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. κ. Σφήκα εἰς τὴν συνοικίαν Ζωγράφου ὅπου συνελήφθησαν χθὲς τὴν πρωΐαν οἱ προετοιμάζοντες τὸ κίνημα ἀξιωματικοί.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν Ἀγκύρᾳ

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας Ἰσμὲτ πασᾶς μετὰ τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀριστερᾷ τοῦ Ἰσμὲτ ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσδὴ βέης (μὲ τὰ γυαλιά).

Ὁ κ. Φλαντὲν ἐν Ἀθήναις

Ὁ Γάλλος Ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Φλαντὲν (εἰς τὸ ἄκρον δεξιᾷ) μετὰ τῆς κυρίας του, τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ (ἀριστερᾷ) καὶ τῆς κυρίας καὶ δεσποινίδος Κλεμὰν Σιμὸν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Πατατοῦκος καὶ ὁ Παπανικολῆς καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν πυροβολήσεων

Ὁ δημιουργὸς τοῦ πυροπολικοῦ Ἰωάννης Δημουλίτσας ὁ Πατατοῦκος. — Ἡ πρώτη ἀποτυχοῦσα ἀπόπειρα. — Προσφέρεται νὰ διευθύνῃ νέαν πυροπόλησιν ὁ Δημ. Παπανικολῆς.—Ἡ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως δρᾶσις τοῦ ἥρωος καὶ τὰ θρυλικά του κατορθώματα.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ὁ Ἰωάννης Δημουλίτσας εἶχε διὰ τὰς γνώσεις του ἐξαιρετικὴν θέσιν μεταξὺ τῶν Ψαριανῶν. Προερχόμενος ἀπὸ τὴν γνωστὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος οἰκογένειαν τῆς Πάργας εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν μικρὰν ναυτικὴν νῆσον ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας καὶ ἐταξείδευε συχνότατα μὲ τὰ ψαριανὰ πλοῖα, ὅπου τοῦ ἔμεινε τὸ παρατσούνι Πατατοῦκος. Μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα τὸν γνωρίζει ἡ ἱστορία. Εἷς ἐκ τῶν ἀπὸ τὰ ταξείδιά του μὲ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀποστόλη Νικολάου, τοῦ υἱοῦ τοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ναυάρχου τῶν Ψαριανῶν, ἔμενεν ἀρκετὸν χρόνον εἰς τὴν Τουλόν. Ἐκεῖ ὁ Πατατοῦκος συνεδέθη φιλικῶς μὲ τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ Ρίτσι ἀπὸ τὴν Μάλταν καὶ καθηγητὴν εἰς τὴν γαλλικὴν ναυσταθμον. Ὁ Ρίτσι ἔδωσεν εἰς τὸν Πατατοῦκον μαθήματα ἀστρονομίας σχετικὰ βέβαια μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ποντοπορείας καὶ τὸν ἐδίδαξε τὴν κατασκευὴν τοῦ πυροπλικοῦ. Ἔπειτα εἰς τὰ Ψαρὰ ἔγινε ἔγγαμος καὶ ἐδάσκαλος τῆς πρακτικῆς ναυτικῆς καὶ ἐθεωρεῖτο ἀφορᾷ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ναυτιγίαν. Ἡ πρότασίς του λοιπὸν διὰ τὴν κατασκευὴν πυροπλικοῦ ἐπροκάλεσεν ἀμέσως τὴν ἐμπιστοσύνην.

Ὁ Ὑδραῖος πλοίαρχος Χατζηθεοδόσης προσέφερε τὸ πλοῖόν του καὶ ἤρχισε ταχύτατα ἡ ἐργασία. Ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὸ σκάφος ὅσα ὁ Πατατοῦκος ἐθεώρησε περιττὰ καὶ τὸν νέον του προορισμόν, ἐτέθησαν ἄφθονοι ἐμπορικαὶ ὕλαι εἰς τὸ ὑπόστρωμα καὶ ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἰδίας νυκτὸς τῆς κατασκευῆς του, τὸ πλοῖον παρεδόθη πρὸς χρησιμοποίησιν διὰ τὴν πυροπλησιν. Δὲν ἐδόθη εἰς τὸν Πατατοῦκον ὁ καιρὸς ποὺ ἐχρειάζετο διὰ μίαν πλήρη τοιαύτην μετασκευὴν, θεωρηθείσης ὡς κυρίας ἀνάγκης τῆς ἐπισπεύσεως τῆς πυροπλήσεως. Τὸ πρῶτον λοιπὸν ἐκεῖνο πυροπλικὸν τὸ κατασκευασθὲν ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἦτο ἀτελές.

Ὁ Γιάννης Θεοχάρης ἀπὸ τὴν Ὕδραν ἀνέλαβε τὴν κυβέρνησιν τοῦ πυροπλικοῦ μὲ πλήρωμα ἀπὸ ναύτας καὶ ἐκ τῶν τριῶν νήσων καὶ πρὶν ἀκόμη ἐξημερώσει ἐπέπεσε κατὰ τοῦ δικρότου. Ἡ ἐπίθεσις ἀπέτυχε. Καὶ διότι πρώτην φορὰν ἐπεχειρεῖτο τοιοῦτον τόλμημα καὶ ὅλοι ἦσαν ἐντελῶς ἄπειροι καὶ ἐκ τῆς ἀτελοῦς κατασκευῆς τοῦ πυροπλικοῦ. Δὲν κατωρθώθη νὰ προσκολληθῇ ἀμέσως τὸ πυροπλικὸν εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ δικρότου καὶ ἡ ἀνάφλεξίς του ἔγινε βραδύτατα καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε οἱ Τοῦρκοι ἔλαβαν τὸν καιρὸν νὰ τὸ ἀποθήσουν. Ἀλλ' ἂν κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἐκείνην ἔλειψεν ἡ τύχη καὶ ἡ γνῶσις καὶ ἴσως καὶ ἡ τύχη, δὲν ἔλειψεν ὅμως ἡ γενναιότης. Ὁ Θεοχάρης καὶ οἱ ναῦται του ἐπέμεναν καὶ ἐξακολουθοῦσαν νὰ προσπαθοῦν νὰ πλευρίσουν ἐπὶ τοῦ δικρότου, ἐνῷ ἐπυροβολοῦντο ἀπὸ τοὺς Τούρκους ναύτας καὶ ἀπὸ τὸν στρατὸν ποὺ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀκτήν. Τὸ πυροπλικὸν ἔμεινε φλεγόμενον εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ δικρότου καὶ ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ ναῦται του ὀλίγον ἔλειψε νὰ κατακαοῦν ἀπὸ τὴν ἐπιμονὴν των νὰ φέροιν εἰς τέλος τὸ ἔργον ποὺ ἀνέλαβον.

Ἡ ἀποτυχία αὐτὴ ἔφερε τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἐνῷ ἐξ ἄλλου οἱ Τοῦρκοι ἔκριναν τὴν ἐπιχείρησιν τῆς πυροπλήσεως ὡς κωμικὴν κατὰ τὸν τρόπον ποὺ τὴν εἶδαν νὰ πραγματοποιῆται, καὶ ἡσύχαζαν. Ἀλλὰ οὔτε οἱ Ἕλληνες ναύαρχοι ἐγκατέλειψαν τὴν ἰδέαν τῆς χρησιμοποιήσεως πυροπλικῶν, οὔτε ὁ Πατατοῦκος ἀπεγοητεύθη. Ἐζητεῖτο ὅμως μεταξὺ τῶν ἀποθαρρημένων ἐκ τῆς πρώτης ἀποτυχίας πλοιάρχων πρόσωπον κατάλληλον πρὸς διεύθυνσιν νέας πυροπλιστικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ ἀνάθεσις τοιαύτης ἀποστολῆς ὡς ὑπηρεσίας κατὰ διαταγὴν εἰς ἕνα ἐκ τῶν πλοιάρχων δὲν ἐκρίνετο σκόπιμος. Ἐχρειάζετο ἄνθρωπος μὲ ἰδίαν θέλησιν, διὰ τὸ τόλμημα, ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ καὶ ταυτοχρόνως ἀψηφῶν τὸν προσωπικὸν κίνδυνον, ποὺ ἐφαίνετο πιθανότατος.

Τότε προσεφέρθη αὐθορμήτως ὁ Δημήτριος Παπανικολῆς. Παρουσιάσθη πρὸ τοῦ ναυάρχου Νικολῆ Ἀποστόλη, τοῦ ὁποίου ἦτο ἐξάδελφος καὶ τοῦ εἶπε :

—Ζητεῖτε πλοίαρχο ; Πηγαίνω ἐγώ. Ἀλλὰ θὰ διαλέξω ὁποιους θέλω καὶ θὰ κάμω τὴ δουλειὰ τὴν ἡμέρα.

Τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ ἐπροκάλεσεν ὁ Πατατοῦκος ὅταν ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν τοῦ πυροπλικοῦ ἐπέσυρεν καὶ ὁ Παπανικολῆς ὅταν προσεφέρθη διὰ τὴν πυροπλήσιν. Διότι καὶ πλοίαρχος ἱκανὸς ἦτο καὶ περίφημος διὰ τὴν παλληκαριά του. Ἀπὸ παλαιὰν οἰκογένειαν τῶν Ψαρῶν, υἱὸς τοῦ πλοιάρχου Γ. Παπανικολῆ περιφήμου διὰ τὰς συγκρούσεις του μὲ τοὺς Ἀλγερίνους πειρατὰς τοὺς μαστίζοντας τὴν Μεσόγειον κατὰ τὸν 18ην αἰῶνα, ἠκολούθησε τὸ πατρικὸν στάδιον ἐνωρίτατα. Ἡ δεξιότης του καὶ ἡ γενναιότης του εἶχαν γίνει θρυλλικαί. Εἰς ἡλικίαν δεκαπέντε ἐτῶν, ὅταν ἐπεχείρησε τὸ πρῶτον του μεγάλο ταξεῖδι ἐνῷ ἐμαίνετο ἡ τριακονταετὴς κατόρθωσε μόνος αὐτὸς ἐξ ὅλου τοῦ πληρώματος ν' ἀναρριχηθῇ εἰς τὸ κατάρτι καὶ νὰ δέσῃ εἰς μίαν κεραίαν τὸ πανί, ποὺ εἶχε λυθῆ καὶ ἠπειλεῖτο ἐκ τούτου ἡ ἀνατροπὴ καὶ ὁ καταποντισμὸς τοῦ πλοίου. Μόλις δεκαεννέα ἐτῶν ἔγινε πλοίαρχος. Τὰ ἀνδραγαθήματά του ἦσαν ἄπειρα. Εἰς τὴν Σμύρνην νεαρώτατος ἀκόμη κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ μετὰ τῶν πολεμικῶν πλοίων τὴν ἀδελφοῦ του καὶ τὰ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ νὰ τοὺς ἀναγάγῃ νὰ τ' ἀποδώσουν, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὅταν εἶχεν ἐκεῖ τὸ πλοῖόν του πρὸς καθαρισμὸν τὰ ἔβαλε μὲ ἕνα γιγαντιαῖον μαῦρον ποὺ ἐβασάνιζε καὶ ἐξεβίαζεν ὅλους τοὺς ναυτικοὺς καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ ἀργότερα ὅταν ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἀνατολὴν πρὸς ξυλείαν διὰ τὸ πλοῖόν του ἠναγκάσθη ν' ἀντιμετωπίσῃ ἕνα ἐπικίνδυνον Τοῦρκον, ποὺ ἐλυμαίνετο ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ δὲν ἄφινε ἄνθρωπον νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν τόπον του. Ὁ Παπανικολῆς ἀντὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὸν ἀποφύγῃ, ἐπεδίωξε νὰ τὸν συναντήσῃ. Ἦλθεν εἰς τὰ χέρια μαζί του, ὅπως οἱ ἥρωες τῶν παλαιῶν χρόνων μὲ τὰ τέρατα τὰ καταδυναστεύοντα τὰς χώρας των, τὸν κατέβαλε καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν τόπον καὶ ν' ἀφήσῃ τὸν κόσμον ἥσυχον. Ἄθλοι Ἡρακλέους ἐκείνην τὴν ἐποχήν. Τῷ 1818 κατόπιν ναυαγίου παρὰ τὴν Κέαν, ὅπου ἔχασε τὸ πλοῖόν του μετέβη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ πάρῃ ἄδειαν διὰ τὴν κοπὴν ξυλείας νέου πλοίου. Ἐκεῖ ἐτόλμησε νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ ἀρμοδίου πασᾶ, ἀνθρώπου αἱμοβόρου, ποὺ ἀντὶ ἀδείας ἔστελλε πολλάκις εἰς τὴν φυλακὴν ἢ εἰς τὴν ἀγχόνην τοὺς Ἕλληνας ποὺ παρουσιάζοντο ἐνώπιόν του, καὶ ἐπέτυχε νὰ πάρῃ τὴν ἄδειαν. Ἡ ναυπήγησις τοῦ πλοίου ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, ἀλλὰ δὲν εἶχε τελειώσει ὅταν ἤρχισεν ἡ ἐπανάστασις. Ἀλλ' ὁ Παπανικολῆς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιμένῃ τὸ πλοῖόν του διὰ νὰ μετάσχῃ τῆς ἐκστρατείας. Ἐπεβιβάσθη τοῦ πλοίου τοῦ συγγενοῦς του Ἀποστόλη Γ. Ἀποστόλη ζητῶν εὐκαιρίαν πρὸς δρᾶσιν. Ἦτο τότε τριάντα ἑνὸς ἐτῶν.

Ἡ πρότασίς του κατὰ τὴν 25ην Μαΐου νὰ διευθύνῃ τὴν πυροπλησιν μετεβιβάσθη ὑπὸ τοῦ Νικολῆ Ἀποστόλη εἰς τὸν ἀρχιναύαρχον Γιακουμάκην Τομπάζην. Ὁ Παπανικολῆς ἦτο γνωστὸς εἰς ὅλους καὶ ὁ Τομπάζης εἶπε :

—Ἂν ὁ Παπανικολῆς κάψῃ τὸ δίκροτο εἶμαστε καλά. Ἀλλοιῶς ἐχαθήκαμε.

Ἂν ἀπετύγχανε καὶ αὐτὸς ἔπρεπε ν' ἀπελπισθοῦν. Δὲν ἐπρόκειτο μόνον περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ δικρότου ἐκείνου, ποὺ δὲν ἦτο μικρὰ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς δυνάμεώς του ποὺ τὸ καθίστα ἀπρόσβλητον ἀπέναντι ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ἀλλὰ περὶ τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν μιᾶς τοιαύτης ἐπιτυχίας. Ἡ πυροπλησις τοῦ δικρότου θὰ εἶχεν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν κινήσεων τοῦ τουρκικοῦ στόλου. Ὁ φόβος τῆς πυροπλήσεως θὰ περιώριζε τὰς κινήσεις τοῦ Τούρκου ναυάρχου καὶ ὁ ἑλληνικὸς στόλος θὰ κατώρθωνε νὰ κινηθῇ καὶ ν' ἀποτελῇ μίαν σοβαρὰν ἀπειλὴν διὰ τὴν ὀγκώδη τουρκικὴν δύναμιν.

Ὁ Παπανικολῆς ἐξέλεξε τοὺς ἄνδρας του καὶ ὁ Πατατοῦκος ἤρχισε τὴν μετασκευὴν ἑνὸς Δημνίου πλοίου εἰς πυροπλικόν. Ὁ νότιος ἄνεμος ποὺ εἶχεν ἀρχίσει νὰ πνέῃ ἀπὸ τὴν νύκτα ἐξακολουθοῦσε σροδρότερος καὶ ἀπεφασίσθη νὰ περιμένουν νὰ κοπάσῃ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἐφόρμησις τοῦ Παπανικολῆ. Ἔλαβε καιρὸν λοιπὸν ὁ Πατατοῦκος νὰ κατασκευάσῃ τὸ πυροπλικὸν ὅσον τελειότερον ἠμποροῦσε.

(Ἀκολουθεῖ)

AUX AMBASSADEURS

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μ. ΑΞΑΣΙΩΤΗΣ

ΕΝΑΡΞΙΣ

Σάββατον 1 Νοεμβρίου ὥρα 10 1)2 μ.μ.

DUO OREST NOVERRO

Πρῶτοι χορευταὶ τῆς Ὄπερας τοῦ Βουκουρεστίου

TRIO BEL'AR

ΤΟΥ «WINTER GARDEN» VARIETE ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

2 RIVALS

Οἱ βασιλεῖς τοῦ κωμικοῦ χοροῦ

Καὶ αἱ καλύτεραι καὶ ὡραιότεραι καλλιτέχνιδες τῶν σπουδαιοτέρων κέντρων τῆς Εὐρώπης.

Τὰ χορευτικὰ τέϊα ἐξακολουθοῦν ὅπως πάντοτε ἀπὸ τῆς 6 μ.μ. μέχρι 9 μ.μ.

JOUR FIXE ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

«ΔΕΟ»

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄρθρου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ σᾶς συχωρέσω, εἶπε ὁ Νάϊτ, ταραγμένος ἀπὸ τὴν ἀπρόβλεπτη τροπὴ ποὺ ἔπαιρνε τὸ πρᾶγμα.

Ἀκολούθησε σιωπή. Ὁ Νάϊτ κρατοῦσε ἀνοιχτὸ τὸ κουτάκι κυττάζοντας θλιβερὰ τὰ ἀστραφτερὰ σκουλαρίκια. Τὸ ὕψωνε καὶ τὸ κατέβαζε, λὲς καὶ νοιώθοντας πὼς τὸ δῶρο του ἐξευτελίζοταν ἀπὸ τὴν ἄρνηση τῆς Ἐλφρίδας, προσπαθοῦσε νὰ τὸ θαυμάζῃ μοναχός του.

—Κλεῖστε τα ! Νὰ μὴν τὰ βλέπω ! εἶπε ἡ κόρη γελῶντας καὶ μ' ἕναν τόνο λύπης, ἀλλὰ καὶ ἰκεσίας ταυτόχρονα.

—Γιατί, Ἐλφρίδα ;

—Δὲν εἶμαι Ἐλφρίδα γιὰ σᾶς, κύριε Νάϊτ ! "Ω ! ἐπειδὴ τὰ λαχταρῶ τόσο πολύ ! Καταλαβαίνω πὼς δὲν εἶναι σωστὸ νὰ σοῦ τὸ λέω αὐτό ! Ἔχω ὅμως κάποιο λόγο ποὺ δὲν θέλω νὰ τὰ δεχτῶ... τώρα.

Θέλοντας νὰ φανῇ πὼς ἡ ἄρνησή της ἦταν ὁριστική, ἀργοπόρησε λίγο νὰ πῇ τὴν τελευταία λέξη. Ὡς τόσο τῆς ξέφυγε, κι' αὐτὴ κατέστρεψε ὅλον τὸν ἀρνητικὸ χαρακτῆρα τῆς φράσεως.

—Θὰ τὰ δεχτῆτε κάποτε.

—Δὲν τὰ θέλω.

—Καὶ γιατί, Ἐλφρίδα Σουόνκορτ ;

—Γιατὶ δὲν τὰ θέλω.

—Αὐτὸ μοῦ ἀνοίγει πένθιμους ὁρίζοντες, εἶπε ὁ Νάϊτ. Ἀφοῦ σᾶς ἀρέσουν τὰ σκουλαρίκια, θὰ πῇ πὼς δὲν σᾶς ἀρέσει νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ μένα.

—Ὄχι, δὲν εἶναι αὐτό.

—Τί εἶναι λοιπόν ; Δὲ μ' ἀγαπᾶτε ;

Ἡ Ἐλφρίδα κοκκίνισε περισσότερο καὶ κύτταξε πέρα, μακρυά.

—Σᾶς ἀγαπῶ, ψιθύρισε τέλος σιγανά.

—Ὄχι ὅμως πολύ ;

—Εἶστε τόσο σκληρὸς μ' ἐμένα. Πῶς λοιπὸν νὰ μπορέσω ;... ἀποκρίθηκε ἀόριστα.

—Σᾶς κάνω τὴν ἐντύπωση γερομουρμούρη, θαρρῶ.

—Ὄχι, ναί... δὲν ξέρω. Πᾶμε νὰ σμίξουμε τὸν πατέρα, εἶπε ἡ Ἐλφρίδα πολὺ ταραγμένη.

—Θὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸ λόγο ποὺ μ' ἔκαμε νὰ σᾶς προσφέρω αὐτὸ τὸ δῶρο, εἶπε ὁ Νάϊτ ἤρεμα, γιὰ νὰ πείσῃ τὴν κόρη πὼς τὰ αἰσθήματά του ἀπομένανε αἰσθήματα φίλου, κι' ὄχι ὅ,τι ἤτανε στ' ἀλήθεια : αἰσθήματα ἐρωτευμένου. Βλέπετε, δὲν μποροῦσα νὰ κάμω λιγώτερο ἀπ' αὐτὸ ποὺ ἔκαμα. Τὸ ἀπαιτοῦσε ἡ στοιχειώδης εὐγένεια.

Τῆς Ἐλφρίδας τῆς ἔκαμε ἐντύπωση ἡ συνέπεια αὐτοῦ τοῦ συλλογισμοῦ.

Ὁ Νάϊτ ἐξηκολούθησε, κλείνοντας τὴ θήκη :

—"Ηθελα νὰ σβύσω, ὅπως θάκανε καὶ καθένας στὴ θέση μου, ὅ,τι προσδλητικὸ εἶχαν ἴσως τὰ λόγια μου κ' ἔδωσα στὴ συγγνώμη μου μιὰ μορφὴ κάπως ἀπτή.

Ἡ Ἐλφρίδα ἀπογοητεύθηκε ἀπὸ τὴν ἐξήγηση αὐτή, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ πῇ τὸ γιατί. Συλλογίστηκε μὲ θλίψη, πὼς μποροῦσε νὰ τὴν ἀκούσῃ κ' ἕνας τρίτος δίχως νὰ χαμογελάσῃ. Ἂν μποροῦσε νὰ μαντέψῃ, πὼς ὁ Νάϊτ τῆς προσέφερε τὸ γοητευτικὸ αὐτὸ δῶρο μὲ τέτοια πρόθεση, θὰ τὸ δεχότανε σίγουρα. Καὶ τὸ πιὸ δυσάρεστο ἦτανε πὼς ἐκεῖνος εἶχε ἴσως ὑποψιαστῆ τὸ δισταγμό της.

Ἐκεῖν ητὴ στιγμὴ τοὺς ἔσμιξε ἡ κυρία Σουόνκορτ, γιὰ ν' ἁπλώσῃ κοντά του τὸ τραπεζομάντηλο σ' ἕνα ἐπίπεδο βράχο. Οἱ νέοι σώπασαν. Ὁ Νάϊτ ἑρμήνευσε τὴν ἄρνηση τῆς Ἐλφρίδας σὰν ἀπόδειξη παρθενικῆς δειλίας. Αὐτὴ ἡ ἐξήγηση τὸν ἱκανοποίησε. Ἂν μποροῦσε νὰ μαντέψῃ πὼς μόνο μιὰ πίστη ἑτοιμοθάνατη ποὺ πάλευε ἐναντίον τῆς καινούργιας ἀγάπης ἀργοποροῦσε τὴ νίκη του, τότε θὰ ἔσβυνε μέσα του ὡς κ' ἡ ἐπιθυμία ἀκόμη τῆς κατακτήσεως.

Ὡς τόσο κάποια στενοχώρια κατέλαβε τοὺς δυὸ νέους ὅλη τὴν ὑπόλοιπη μέρα. Τὸ ἀπόγεμα κύλησε ἥσυχα. Ψηλὰ ἀπὸ ἕνα βράχο, εἶδαν τὴ θάλασσα νὰ σκεπάζῃ καὶ πάλι σιγὰ-σιγὰ τὸ πέτρινο τραπέζι τους. Τὸ κῦμα πῆρε τὰ ψίχουλα τοῦ ψωμιοῦ τους καὶ τὶς φλοῦδες τῶν φρούτων. Ὁ ἑφημέριος ἐμπνεύσθηκε μιὰ διδαχὴ ἠθικὴ ἀπὸ αὐτὸ τὸ θέαμα. Ὁ Νάϊτ τοῦ παραστάθηκε στὴ σκέψη του.

Ἔπειτα τὰ κύματα ἄρχισαν νὰ μουγκρίζουν ἄγρια καὶ μιὰ ἀπότομη μπόρα τοὺς ἀνάγκασε νὰ ζητήσουν καταφύγιο σὲ μιὰ σπηλιὰ τῆς ἀπόκρημνης ἀκτῆς. Ὕστερα ζέψανε τὸ ἁμάξι καὶ πήρανε τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ.

Δὲν εἴχανε σκαρφαλώσει ἀκόμη στὸ λόφο, κι' ὁ οὐρανὸς ἐαστέρωνε. Οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου ἔκαμαν νὰ λάμπῃ ἡ βρεμένη δημοσιά. Τὰ ποτάμια ποὺ ὠργώσανε οἱ ρόδες, τὰ μικροσκοπικὰ κανάλια, ἀστράφτανε σὰ νάχαν μέσα τους ἀναλυτὸ χρυσάφι. Προχωρήσανε ὅμως, καὶ τὸ σκοτάδι ἁπλώθηκε στὴ θάλασσα.

Ἡ βραδυὰ ἤτανε δροσερὴ καὶ δὲν ὑπῆρχε φεγγάρι. Ὁ Νάϊτ κάθησε δίπλα στὴν Ἐλφρίδα, κι' ὅταν τὸ σκοτάδι δὲ φανέρωνε πιὰ τὴν ἀκριβῆ θέση ὅπου καθότανε καθένας, ζύγωσε ἀκόμα περισσότερο. Ἡ νέα ἀποτραβήχτηκε.

—Δὲ θὰ μαλλώσουμε, ἐλπίζω, γιὰ τὴ θέση ; ψιθύρισε ὁ νέος.

—Καθόλου.

Τότε κ' οἱ δυὸ βυθίστηκαν ἠδονικὰ σ' εὐχάριστα ὄνειρα. Κ' ἔτσι φτάσανε στὸ πρεσβυτέριο.

Αὐτὴ ἡ μικρὴ πεῖρα φάνηκε θαυμασία στὸ Νάϊτ. Ἀρχίζε τότε γι' αὐτὸν ἡ ὁμορφη ἐκείνη ἐποχή, ποὺ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τιποτένια μικροπράγματα, ἡ ἐποχὴ ποὺ τόσο σπάνια ξανάρχετσι στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ποὺ τὴν ξανασυλλογίεται ὁ καθένας πάντα μὲ ἰδιαίτερη τρυφερότητα. Δὲν εἶναι ἀκόμη βαθειὰ ἐρωτευμένος, κ' ἔτσι λικνίζεται ἀπὸ τὴν εὐχάριστη βεβαιότητα πὼς μπορεῖ νὰ χαρῇ καὶ τὸ παραμικρότερο πρᾶμα μὲ χαρὰ παιδική.

Ὅλα διασκέδαζαν τὸν Νάϊτ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ἀκόμη καὶ τὸ μικρὸ τὸ κήρυγμα, ποὺ ὁ ἐφημέριος ἔκρινε σκόπιμο νὰ πῇ μπροστὰ σ' ἕναν ἄνθρωπο τόσο μυαλωμένον, ὅπως ὁ Νάϊτ. Ἡ παρουσία τῆς Ἐλφρίδας, ὄχι μόνο τοῦ καθιστοῦσε ἀνεκτὴν αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν κουβέντα, ἀλλὰ τὸν ἔκανε καὶ νὰ τὴν βρίσκῃ εὐχάριστη.

Ἡ Ἐλφρίδα, τὸ βράδυ ἐκεῖνο, βρῆκε στὴν κάμαρά της ἕνα μικρὸ πακέττο, ἀπάνω στὸ τραπέζι τῆς τουαλέττας της. Ξετύλιξε τὸ μεταξωτὸ χαρτὶ μὲ τὰ τρεμάμενα χέρια. Ναί, ἦταν ἡ πέτσινη θηκοῦλα καὶ τὰ δυὸ τὰ σκουλαρίκια ποὺ εἶχε ἀρνηθῆ νὰ τὰ πάρῃ τὸ πρωΐ.

Τὰ κρέμασε στ' αὐτιά της, θαύμασε τὸν ἑαυτό της στὸν καθρέφτη, κοκκίνισε καὶ τὰ ἔβγαλε. Γεμίσανε ὅλη τὴ νύχτα τὰ ὄνειρά της. Ποτέ της δὲν εἶχε ξαναιδῆ στολίδι τόσο ὄμορφο, ἀλλὰ καὶ ποτὲ ὅμως δὲν εἶχε αἰσθανθῆ μὲ τόση δύναμη πὼς ἔπρεπε, σοβαρὰ καὶ τίμια, νὰ τ' ἀρνηθῇ.

(Ἀκολουθεῖ)

Φ. ΚΤΕΝΙΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ

(Σχ. Παρισίων) τ. ἐν Ρωσσίᾳ κ. α. Διευθυντὴς τῶν ΑΦΡΟΔ. ΔΕΡΜ. καὶ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΖΩΝ νόσων. Φειδίου 16α 10—1. 5—8 καὶ sur rendez-vous

Μία ζωὴ σὰν μυθιστόρημα

Μία "Γυναῖκα-δόλωμα„ Οἱ ψεύδοκαμοι τῆς "Ἰντέλλιτζενς Σέρβις„

Ἡ καταπληκτικὴ αὐτοβιογραφία τῆς βαρώνης Κάρλας Γένσσεν

20ὸν

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Ἀλλὰ δὲν ἤμουν ἱκανοποιημένη. Ἠσθάνθην τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἰσδύσω εἰς τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ τοῦ ζητήματος καὶ ἡ ἀνυπομονησία μου δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἀκολουθήσω κυκλοτερῆ ὁδόν. Δὲν ἔπρεπε νὰ βραδυπορήσω εἰς ἐλιγμούς. Θὰ ἐχρησιμοποιοῦσα εὐθείας μεθόδους.

—Συγχωρήσατε τὴν ἐρώτησίν μου — εἶπα — ἀλλὰ τὸ ὄνομά σας εἶναι Σέργυ.

Ἐκούνησεν ἀρνητικῶς τὸ κεφάλι του μὲ ἔκφρασιν μικρᾶς ἐκπλήξεως.

—Ὄχι, ἀπήντησε, τὸ ὄνομά μου εἶναι Τζίμπον. Τί σᾶς ἔκαμε νὰ νομίσετε ὅτι μὲ λένε — Σέργι, θαρρῶ, εἴπατε;

—Ἔχετε τὸ ἴδιο ἀκριβῶς «τουσέ» μὲ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν —εἶπα— καὶ παίζετε πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα του κομμάτια.... Καὶ δὲν ἐφανταζόμουν πῶς εἴσθε "Ἀγγλος μὲ συγχωρεῖτε ποὺ σᾶς τὸ λέω.

—"Α, ὡς πρὸς αὐτὸ ἔχετε ἀπολύτως δίκαιον — ἀπήντησε, μειδιῶν μὲ εὐγένειαν — ἀλλὰ ἔχω ζήσει πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἔχω πάρει ἀγγλικὸν ὄνομα.... Ὅσο γιὰ τὴ μουσική — τί νὰ σᾶς πῶ, πρόκειται περὶ ἁπλῆς συμπτώσεως.

—Πολὺ παράξενη σύμπτωσις, εἶπα.

—Λυποῦμαι ποὺ ἐγελασθήκατε, παρετήρησεν αὐτὸς μετὰ μικρὸν διάλειμμα σιωπῆς. Ποιᾶς ἐθνικότητος εἶναι ὁ φίλος σας;

—Ρῶσσος.

—Ἔ, τότε λύεται τὸ ζήτημα. Ἐγὼ εἶμαι Οὖγγρος... Ἀλλὰ ἐλᾶτε, εἴπατε ὅτι ἠθέλατε νὰ ἀκούσετε τὸ παίξιμό μου.

Ἐκάθισε μπροστὰ στὸ πιάνο, τὰ χέρια του ἄρχισαν νὰ πλανῶνται ἐπάνω στὰ κλειδιά. Ἐπὶ μίαν ὁλ

ΑΙ ΤΡΕΧΟΥΣΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΦΟΡΔ

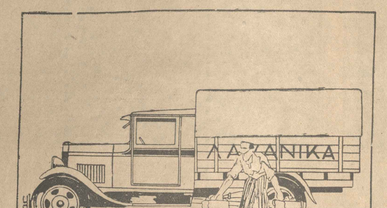

ΤΟ ΦΟΡΔ

Φορτηρόν εαεί 1½ τόννου
έχει ὑποτιμηθῆ εἰς
δραχμάς 59000 ἐλεύθερον
καί

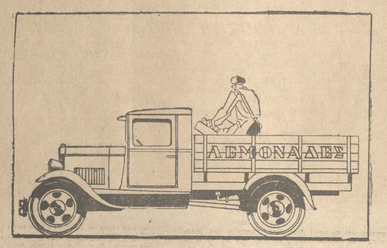

ΤΟ ΦΟΡΔ

ἐλαφρόν εμπορικόν εαεί
έχει ὑποτιμηθῆ εἰς
δραχμάς 44 000 ἐλεύθερον

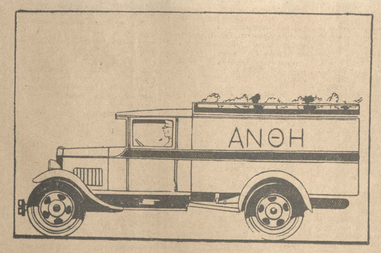

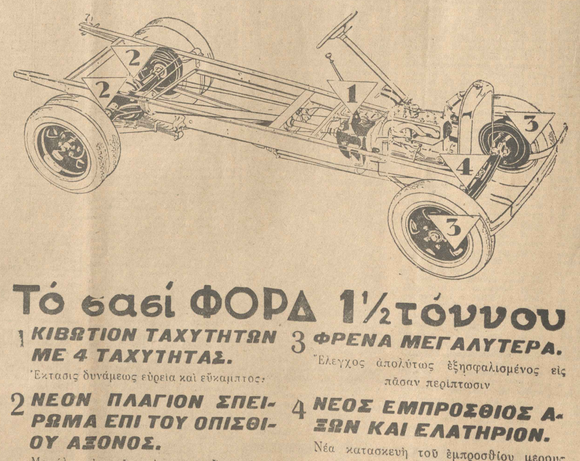

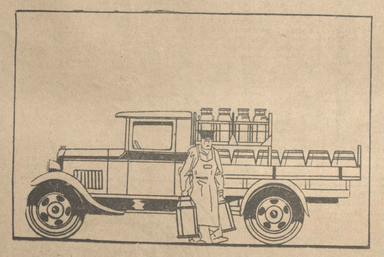

Τό εαεί ΦΟΡΔ 1½ τόννου

1 **ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ ΜΕ 4 ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ.**
Ἐκτασις δυνάμεως εὐρεια καὶ εὐχαριστος.

2 **ΝΕΟΝ ΠΛΑΓΙΟΝ ΣΠΕΙΡΩΜΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΙΟΥ ΑΞΟΝΟΣ.**
Μεγάλης ἀντοχῆς καὶ μακρᾶς διαρκείας.

3 **ΦΡΕΝΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ.**
Ἔλεγχος ἀπολύτως ἐξησφαλισμένος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν

4 **ΝΕΟΣ ΕΜΠΡΟΣΘΙΟΣ ΑΞΩΝ ΚΑΙ ΕΛΑΤΗΡΙΟΝ.**
Νέα κατασκευή τοῦ ἐμπροσθίου μερους ἐπανίας ἐπιτυχοῦς ἐμπνεύσεως

Lincoln Ford Fordson

Ford Motor Company

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΩΝ ΧΘΕΣ ΕΝ ΑΓΛΥΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

α) Τὰ Δ' ἐκκινοῦντα πεφορτίζομενα ἐκκινοῦντα δεν τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐν ἐξαγωγῇ, ἀπαλλασσομένης τῆς ἐξαγωγῆς, ἀπαλλασσομένων ἀφορῶν κατὰ τὴν ἐπιφανειαν αὐτῶν. Ὑλικὰ ἢ μέσα ἐπιτρεπόμενα εἰς τὴν ἐπιφανειαν ἐκείνου τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐν τῷ ὅρῳ ἀντικειμένου ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ἐκείνου τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἀντικειμένου